

[Undervisningsministeren.]

gerning, skolekøkken, formning og sang. Jeg gav ved første behandling oplysning om det antal faglærere, der fandtes. Det var for provinsens vedkommende 500-600 faglærere, der virker inden for folkeskolen spredt på disse forskellige fagområder. I udvalget omtaltes også værkstedsundervisningen, og om man i disse timer anvendte teknisk uddannet personale. Værkstedsundervisningen er ikke kommet rigtig i gang endnu, og det drejer sig om et meget lille antal lærere. Jeg er glad for at kunne sige, at man i mange tilfælde har et samarbejde med tekniske skoler og arbejds-tekniske skoler med hensyn til lokaler og lærere. Her ligger der en mulighed, som vi fortsat vil prøve at udnytte, men der er meget få lærerkræfter inden for folkeskolen, der beskæftiger sig med værkstedsundervisning.

Tager vi et andet område som husholdningslærerinderne, er forholdet det, at vi har 2 husholdningsseminarier. Der er meget stærkt rift om de lærerkræfter, som kommer derfra, til den frie undervisning i ungdoms- og aftenskoler, husholdningsskoler o. s. v. Det vil være meget svært at få en reserve fra denne gruppe.

Må jeg så endelig om faglærerne sige, idet jeg meget gerne skal komme tilbage til hele dette spørgsmål i redegørelsen senere, at det ikke altid er let at tilrettelægge en heldidsbeskæftigelse for dem. Det vil meget ofte dreje sig om små timetal, 6-8 ugentlige timer, fordi de netop er dimitteret til undervisning i bestemte fag.

De ærede medlemmer hr. Sinnbeck og hr. Bækgaard kritiserede, at jeg har talt om det 10. skoleår; de sagde, at jeg havde travlt med at rejse landet rundt og tale derom. Ja, jeg beskæftiger mig nu ikke alene med det 10. skoleår, men nævner det i forbindelse med en redegørelse for skolens struktur og de krav, vi er stillet over for. Det 10. skoleår er allerede en realitet i flere byer, ikke på basis af en henvendelse fra ministeriet — det har vi ikke blandet os i — men ud fra et behov, der er konstateret på stedet. Hvis dette 10. skoleår ikke etableres under folkeskoleloven, bliver det etableret under ungdomsskoleloven. Det vil i realiteten sige, at der bruges nøjagtig det samme antal lærere, og det bliver altså et rent teknisk

problem, der bliver tale om, nemlig hvorvidt man skal tage det under folkeskolen eller under ungdomsskolen. Jeg understreger, at det er et behov, der manifesterer sig lokalt, og som man fremfører over for os. Man spørger: kan vi ikke få lov til at gennemføre det 10. skoleår inden for folkeskolen, eller skal vi overføre det til ungdomsskolen?

Om det 10. skoleår vil jeg gerne bemærke, at det er mærkeligt, at man finder det helt naturligt, at man har 10 års skolegang for dem, der går i den boglige linje, medens man til de andre børn siger: vi kan ikke inden for folkeskolen give jer mere end 9 års skolegang. Kan vi opretholde denne forskelsbehandling? Jeg mener det ikke. Jeg mener, vi har en forpligtelse til at sørge for, at de børn, der ikke har specielle boglige anlæg, også får mulighed for at gå 10 år i skole under folkeskolen, så meget mere som det ikke er et spørgsmål om flere lærerkræfter, men et rent teknisk problem, som jeg nævnte det før. Vi har — det vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige — en hel del, vi skal gøre godt over for de unge, som ikke går den boglige vej inden for skolen, og det er det, mange af de bestræbelser, der er i gang inden for skolen, tager sigte på.

Jeg kan også i denne forbindelse nævne, fordi det er så karakteristisk for det, der sker i disse måneder, at man fra alle sider presser på med hensyn til uddannelse, og det er ikke fra centralt hold, det udgår. Man kommer udefra med behovene for gymnasier, tekniske skoler, handelsskoler, 8. og 9. skoleår, realafdelinger o. s. v., og selv om det kunne være fristende at sige: nu bremses vi, vi vil først klare vore lærermangelproblemer og lokalemangelproblemer, har vi alligevel den opgave at sørge for bedst muligt at føre udviklingen frem trods de ydre vanskeligheder, og det er netop det, det foreliggende lovforslag tager sigte på.

Må jeg sige til det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, at det, der er sket med hensyn til behandlingen af dette lovforslag, intet har med min rejse at gøre. Når jeg har anmodet om, at man vil fremskynde gennemførelsen, er det alene af hensyn til skolerne, alene fordi det er nødvendigt, at vi så hurtigt som muligt kan udsende cirkulæret, så at skolerne kan planlægge timerne for næste år. Det er på høje tid, man får dette